

на турскитѣ пушки и топове. Галицкия полкъ ударилъ върху укрѣпленията на неприятеля. Воденъ отъ неустрашимия си полковникъ Разгилдяева, съ викъ *ура*, тойзи полкъ се хвърлилъ напредъ по съвършено открито мѣсто. Турцитѣ не удържали това страшно нападанье и били принудени да очистятъ своитѣ укрѣпления, които са намѣрвали противъ колибитѣ Вубли.

Въ това време, около 4 часа по-пладня, генералъ Криденеръ изпроводилъ отъ резерва помощъ на галицкия полкъ — Тамбовския полкъ. Цѣльта на новото нападанье била да се земе турския редутъ и лагерь. Най-напредъ стигналъ единъ баталионъ отъ Тамбовския полкъ; но той билъ одбитъ два пѣти; тогазъ идватъ още два баталиона, обиколили редута отъ къмъ сѣверната страна и го овладѣли. Подиръ земањето на редута частитѣ отъ Тамбовския и Галицкия полкове продължавали да нападатъ все напредъ къмъ источната страна и дошли до края на Никополь: тукъ тѣ пушкали върху неприятеля който са оттеглилъ въ града додѣ мръкне. На крайната дѣсна страна Пензенцитѣ, — а на крайната лѣва страна Вологодцитѣ и Архангелогородцитѣ сполучили да направятъ искусни движения и да са приближатъ къмъ крѣпостта на Никополь подиръ нѣколко кървави сбивания презъ деня. Така вечерта Никополь билъ обиколенъ отъввредъ съ русска войска като въ чиличанъ обржъчъ.

На много мѣста, града са виждалъ да е запаленъ. Турцитѣ сѣ настанили изъ домоветѣ и джамиитѣ, топовния имъ огънь престанѣлъ, но пушечнитѣ гърмежи не преставали съвѣмъ. Настанѣла темнота.

Генералъ Криденеръ събралъ около себе всички други генерали и началници, повелѣлъ да спрѣтъ огъня и да останѣтъ на завзетитѣ мѣста до разсѣмване. «Азъ почти съмъ увѣренъ, прибавилъ Криденеръ, че Никополь е нашъ; ако не този часъ, то щомъ като са съмне.» Всичко